

rentia expositionis & meliorem superiorem iudicans eisdem nobis credit recte con
 sentia. Hae igitur duae expositiones sunt aliae autem. aut non homo ut ad subiectum aliquod
 addito ut est iustus non homo. non est iustus non homo. est non iustus non homo. non est non iustus
 non homo. Magis autem plures his non erant oppositiones. hae autem extra illas ipsae
 secundum se erunt ut non est utentis. eo quod est non homo. Supra iam erat omnem subiectum
 et aut ex nomine simplici & finito aut ex non est rursum infinito consistere. et
 eorum oppositiones ostendit. quod essent duae et. iiii. propositiones. duae quidem
 simplex subiectum nomen habentium. duae uero infinitum postas. quando. tertio ad
 iacens predicaretur. illic quod. dupliciter oppositiones fieri diximus scilicet finitum
 nomen esset infinitum uero predicatum. eorumque inter se eam consequentiam demonstrauit.
 qualem haberent priuatorum ad easdem ipsos simplices. quibus ex infinito non est
 propositiones compararentur. et quoniam omnis harum uarietas propositionum ita fit. cum
 est tertium predicatur. ut aut & subiectum. & predicatum finitasint. aut subiectum quod est
 finitum. predicatum uero infinitum. de quibus super locutus est. cum eorum consequentiam
 demonstrauit. aut infinitum habent subiectum. finitum uero predicatum. aut infinitum
 & subiectum & predicatum. et habent quidem propositiones utrumque finitum. ut est homo
 iustus est. homo iustus non est. finitum uero subiectum. infinitum predicatum. ut est homo
 non iustus est. homo non iustus non est. & harum quidem^{em} consequentia super monstrata est.
 licet si quae infinitum habent subiectum. & quasi non est utuntur. non est infinito ut non
 homo iustus est. non homo iustus non est. utuntur enim hae propositiones subiecto. id est
 non homo. ut non est predicato uero eo quod est iustus. hoc est enim quod ait. aliae autem
 ad non homo. ut adiectum aliquod addito. si quis enim ponat non homo quidem subiectum.
 & de hoc aut finitum nomen predicet. ut est iustus. aut infinitum. ut est non iustus.
 utroque modo dupliciter rursum faciat oppositionem. iiii. sunt autem propositiones hae.
 Est non homo non iustus.
 Non est non homo iustus.
 Est non homo non iustus.
 Non est non homo non iustus.
 his igitur. iiii. propositionibus. oppositionibus. uero duplicibus. non homo quidem
 subiectus est. secundum superiorem oppositionem finitum quod est predicatur nomen quod est iustus

213

deat aut negationē. Quā autē dīx. dialecticā. interrogatiōē. petitiōē. responsiōis. t. ppo
 sitionis. t. alterius partis ēē dictionis. huiusmodi est. quisq. interrogat affirmationē.
 aut eandē expectat. ut auditor. sibi respondeat. aut contrā dictionē. ut si q. sic dicat.
 t. interrogat. hō animal est. ille annuerit. ppositiōē. reddidit. eam scilicet quā pposita
 interrogat. si ū interrogante. aliq. an hō. animal sit respondeat. dixerit. nō ēē dictionē. re
 spondisse. uidebit. Ille enī interrogatiōē. interrogauit. ille negatiōē respondeat. qd est
 ēē dictio. rursus sine negatiōē. interrogat. & ille respondeat negatiōē eandē ppositiōē
 reddidit. quā is qui interrogabat. ante pposita erat. sinū interrogant. alio negatio
 nē. ille affirmationē responderit. ēē dictio responsa est. hoc est igit. qd aut interroga
 tiōē responsiōis ēē. petitiōē. & cui responsiōis addidit. t. ppositionis. si eandē respon
 deat. qd ille interrogat. t. alterius partis. contra dictionis. sicū ille affirmationē in
 terrogat. ille responderit. negatiōē. t. sicū ille negatiōē. in interrogatiōe posue
 rit. ille affirmationē. in responsiōe redderit. interrogatiōis autē secundū per
 ipheticos. dūxat species ē. aut cū dialectica interrogatiō est. aut cū nō dialectica
 nō dialectica aut interrogatiōis. Dux s. species sicut audiui. docet una qd ē
 sumentes accidens interrogant. cui illud accidat. ut cū uidem domū ciceronis si
 interrogem. qd illic maneat. t. quando subiectū qd ē ipsū & rē sumimus. qd aut illi
 accidat. in interrogant. ut si ipsū ciceronē. qd uideat. & interrogat qd dūcat. & hanc
 una species est eorū. quæ scdm accidens nō dialectice interrogant. Altera ū quando p
 ponentes nom. qd sit. querim. aut gen. aut differentiā. aut definitionē reqren
 tes. ut si q. interroget. quid sit animal. t. quando definitionē. aut aliqd supius dic
 torū. Summū & querim. cui illa sup. ut si q. querat. animal rationale. mortale.
 cuius sit definitionis. qm ū hanc qd ē. pdicant. cōposita ut unū sit omne p. dica
 mū. eorū. q. extra p. dicant. alia ū non. quæ differentiā est. de homine uerū ē
 dicere. & extra animal & bipes ut unū & hominē & albū & hęc ut unū s. non
 si citharedus. & bonus. quā citharedus bonus. si enī qm alteratū dicet & utriq.
 dicit. multa. & inconuenientia ē. De homine enī & hominē uerū ē.
 dicere. & albū. quare & omne rati
 sus in albū & hominē. quare etia